

Bram Vermeulen, Verlangen

Er is een deel van mij in de Ardennen blijven steken
Een ander stuk ligt in Itali aan zee
Weer een ander deel is in Les Landes gebleven
Ik neem steeds minder van mezelf nog mee

Zo heb ik als ik weg ben te weinig mee van mij
Zodat ik daar niet lang kan blijven
En ik terug moet naar daar waarvan ik kwam
Om dan weer thuis te weten dat waar ik heb gezeten
Ook deze keer natuurlijk z'n deel weer van me nam

Er is een deel van mij in jouw ogen blijven steken
Een ander stuk zit in de lijnen van je huid
Weer een ander deel is in je handen gebleven
Met steeds minder van mezelf kom ik uit

Zo heb ik als ik weg ben te weinig mee van mij
Zodat ik niet lang weg kan blijven
Zonder dat er iets gebeurde terug zal moeten gaan
Om dan weer thuis te weten
Dat waar ik ook heb gezeten
Het deel dat ik bij jou laat
Ook zonder mij wel blijft bestaan

Er is een deel van mij in de Ardennen blijven steken
Een ander stuk ligt in Itali aan zee
Weer een ander deel is in Les Landes gebleven
Ik neem steeds minder van mezelf nog mee

Zo heb ik als ik weg ben te weinig mee van mij
Zodat ik nooit lang weg kan blijven
Zodat ik terug moet naar daar waarvan ik kwam
Om dan weer thuis te weten dat ik niet kan vergeten
Zo komt alles wat ik achterlaat er als verlangen bij

Om dan thuis te weten
Dat ik niks kan vergeten
Zo komt alles wat ik achterlaat
Er als verlangen bij